

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Principia Juris Canonici : Ex Libro ... Decretalium Gregorii
IX. Pontificis M / Antehac In Alma & Archi-Episcopali
Benedictina Universitate Salisburgensi**

König, Robert

Salisburgi, 1725

VD18 80460518

11. De plus petitionibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61781](#)

tionem mariti, ille autem excipiat, prius de opposita exceptione consanguinitatis erit cognoscendum: hāc siquidem probatā prior quæstio, seu petitio perimitur. c. I. b. t.

Secus est, si mulier judiciō possessoriō Redintegranda prætendat virum tanquam maritum sibi restitui: tunc enim consanguinitatis exceptio haud admittitur. c. 10. & 13. de Restit. ipsiā. Similiter, si quis petat divisionem hæreditatis contra fratres suos, & illi eum agnoscerē nolint, hāc quæstio statūs, sive controversia de natalibus ante omnia erit disceptanda: quia non ante de principali quæstione decerni posset, & ea hōc ipso cessaret, si constaret potenter ejus familiæ non esse. c. 3. b. t. l. 2. C. de Ordine judic.

8 Tertia regula est, quod quæstio major sit præferenda minori, & sic civili criminalis. l. fin. C. de Ordine judic. Verūm hīc refert, an causa utraque civilis & criminalis moveatur ab actore: vel an motā controversiā civili inferatur quæstio criminalis ab adversario: Priori casu in potestate quidem actoris est, utram ante aliam velit exequi, si tamen utramque simul proponat, ac ejus intersit, civilem prius dirimi, hāc ante criminalē discutienda est; veluti si ab eo, qui de crimine violentiæ accusat, judicis officium imploreter, ut res ablata restituatur. l. 1. C. de Appellat. l. 7. C. ad Leg. Jul. de vi publica. Casu posteriori alia distinctione opus est: vel enim motā controversiā civili quæstio criminalis inferatur ab adversario per modum exceptionis, vel per modum actionis? Si illud, causa utraque simul deciditur. l. 3. C. de Ordine Iuris. Si hoc, causa criminalis præfertur, ac civilis interim suspenditur. d. l. ult. C. Eod. l. 37. ff. de Judiciis.

§. V.

9 Finis Ordinis cognitionum est, ne præ-

posta cognitione, & concurrentium quæstionum confusio judicium impedit, per c. 3. b. t.

§. VI.

Effectus ordinis cognitionum est, quod confusionem exigendarum probationum tollat, superfluas altercationes amputet, & verum controversiæ statum aperiat.

TITULUS XI.

De plus petitionibus.

SUMMARIA.

1. Quid sit plus petitio?
2. Quando actor censemur plus petere?
3. Materia plus petitionis
4. Plus petitur quatuor modis. g. Re. 6. Lach.
7. Causa. 8. Et tempore.
9. 10. Pena plus potentium.
11. Et seqq. Quibus casibus cessent penae plus potentium.

INTER incidentes quæstiones est, quod actor plus petat. Quare hic Titulus subjicitur.

§. I.

Definitur pluspetitio, quod sit inordinata postulatio actoris, aliquid ultra debitum à reo apud Judicem exigentis.

§. II.

Causa efficiens pluspetitionis est actor, qui dolosè plus à reo petit, quam justum sit, aut sibi debeatur. Unde penæ contra plus potentes in jure statutæ locum non habent, si actor probaverit, se non malitiosè, sed justo errore ductum plus petuisse. §. 33. Institut. de Actionib. & constat ex l. 1. §. una verò. C. b. t. ubi requiritur, ut plus potens manifeste convictus fuerit per avaritiam delinquisse. Censemur autem justam ignorantie causam habere, si quis v. g. res hæreditatis perseguatur, vel judicium tutelæ, aut negotiorum gestorum actionem intentet. l. 15. qui 41. ff. de R. J. Vide Menoch. consil. 572.

§. III.

§. III.

3 Materia, seu objectum plus petitionis est ipsum debitum, quod petitur, sive pro eo alio realis, sive personalis competat: licet enim petitio propriè realem actionem designet. l. actio. 27. ff. de Oblig. & actione. hic tamen complectitur actiones etiam personales, & alias quasvis per l. 3. v. certa quantitate debita. C. h. t.

§. IV.

4 Forma plus petitionis spectatur in modis plus petendi. Po est autem quatuor modis plus peti, scilicet *re, loco, causa, & tempore c. un. b. t. d. §. 33. Instit. de Action.*

5 Re plus petitur, cum quis majorem partem summæ, aut rei, quam quæ sibi debetur, petit: ut si 10. debeat, & petat 20. vel si pars dominus sit in obligatione, & petat totam dominum. d. §. 33. Ubi secundum DD. monitum major pars non tam effectu rei, cuius est pars, quam respectu debiti intelligenda est; ideoque si alicui sexta et alius pars debeatur, ille verò quartam petat, pœnas plus petentium incurrit: cum quarta pars major sit sexta, licet quarta etiam sit minor ratione rei totius.

6 Loco plus petitur, cum actor alibi, quam loco solutioni destinato petit: ut si promisi solvere Viennæ, tu verò petas, ut solvam Salisburgi. d. §. 33. & t. 1. ff. de eo, quod certo loco. Potest tamen id, quod quis certo loco sibi dari stipulatus est, in loco domicili peti, modo creditor in loco, ubi debitor habet domicilium, agens commemo- ret locum, in quo sibi dari stipulatus est, dicendo: *peto mille solvibile, vel ubi solvere promisi. c. 19. de Foro compet. l. 19. §. fin. ff. de Judicis. l. 1. 2. & 3 ff. de eo, quod certo loco. Gloss. in d. §. 33. v. loco Inst. de actionib.*

7 Causa plus petitur, cum aliquid in genere, vel alternative debetur, & actor rem

KÖNIG IN DECRET. LIB. II.

in specie & determinatè petit, atque ita debitori electionem auffert: ut si promisi tibi 10. aureos, aut equum, tu verò à me petas 10. aureos, & nolis equum, aut si promisi equum in genere, & tu exigas Bucephalum. d. §. 33. v. huic autem Instit. Eodem. Idque adeò verum est ut licet actor rem vilissimam petat, tamen plus petere dicatur: quia sepe accidit, ut promissorii facilius sit illud solvere, quod majoris pretii est. Text. in d. §. 33. v. quin etiam. potestque nonnunquam debitor malle, rem pretiosiorem dare ob suis honorem, vel affectionem, quam vilem.

Tempore denique plus petitur, cum ille, cui aliquid debetur in diem, vel sub conditione, petit, antequam dies veniat, vel conditio existat. d. §. 33. & hoc ultimum quidem impropriè: quia ante conditionem existentem nihil adhucdum debetur; ut sic eo sensu plus petere prohibetur is, cui nihil debetur, quod minus solvere prædicatur de illo, qui nihil omnino solvit. l. 82. ff. de V.S.

§. V.

Effectus plus petitionis consistit in pœnis statutis ad reprimendam audaciam plus petentium. Ubi jus verus secernendum est à jure novo.

Fure veteri plus petens causā cedebat, id est, rem amittebat. Sepe d. §. 33. Instit. de Action. Quæ pœna etiam hodie incurrit casu, quod plus quantitate petens post motam item convictus fuerit, cautionem à debitore dolo exegisse super falsa quantitate, nisi vel reus cum eo transigat, vel in judicio se totum debere faceatur. l. fin. & ibi DD. C. b. 1. Quod ut monet Layman. in c. un. Eod. n. 2. contra usurarios norandum est, qui cum 900. v. g. dant mutuos, curant in instrumento scribi 1000. ut si postea tales totam sumam in judicio petere contineant, periclitentur de tota.

Q q

715

30 *Jure novo qui plus re, loco, aut causâ petit, ex Justiniani constitutione condemnatur in omne damnum, quod suâ petitione reo intulit, & insuper pendere debet triplum ejus, quod ob majorem quantitatem, libellô conventionis comprehensam, viatoribus, id est, executoribus litium, sportularum nomine præstandum fuit.* §. 24. *Instit. de Actionib. l. 2. C. h. t. Sed cùm sportulæ in foro Ecclesiastico non præstentur, c. 10. de Vita & honest. Cleric. nec hujus pœnae in c. un. h. t. mentio fiat, ideo Jure Canonico non recipitur, & tantum in expensas damnatur, qui re, loco, aut causâ plus petierit. Qnōdsi tempore plus petat actor, reo restituit iumentum litii, & dilatio temporis, non quidem totius, sed ejus, quod debitòri supererat, sive ex conventione, sive ex natura actionis, ad solvendum duplicatur, ut si pœna delicto commensuretur, s. penult. ¶ hodie autem Instit. de Except. junctâ. l. 8. §. 7. ff. de Pœnis. Vallenf. h. t. n. 2. Panorm. in d. c. un. n. 14.*

11 Reperiās tamen casus, in quibus plus petentes nullâ pœnâ afficiuntur. Ut I. Si actor plus petens minor sit 25. annis: huic enim, sicut in aliis causis, in quibus Iesus est, ita etiam in hac restitutione in integrum succurritur. d. §. 22. *Instit. de Action.* nisi ex dolo plus petierit. arg. l. 1. & 2. C. **12** *Si adversus delictum.* II. Si quis non per dolum, sed probabilem ignorantiam plus petit, ut supran. 2. dictum. III. Si in libello adjecta sit clausula: *salvo jure superflui.* Ita Schneidvv. ad §. 33. ¶ plus autem n. 1. *Institut. de Actionibus.* Zanger. de Except. p. 2. c. 11. num. 4. Verum quâ ratione, non video: aut enim ignorans, & per errorem plus petit, aut sciens: si ignorans, ipso jure tutus est: Si sciens, fieri non potest, quia pœnam illam

incurrat: quia protestatio actui contrarii nil operatur. Coler. ad c. 2. n. 69. de Except. IV. Si plus petens in judicio non persistat, & saltem ante sententiam pœnitiat, refundatque expensas & damna reo illata. c. un. ibi: *si super petitione sua duxerunt in judicio persistendum.* h. t. Dixi: & saltem ante sententiam pœnitiat: ad quod enim tempus pœnitere liceat, in anticipi el, quamvis verior videatur opinio Glosse in d. e. un. quæ affirmat pœnitere licet tantum usque ad litis contestationem, arg. l. non amplius. ff. Rem ratam haberi. ubiis, qui promisit non petere amplius in judicio non committit stipulationem, si ante judicium, id est, ante item contestatam defstat: quia plus nondum petivit, sed petere tantum voluit. Dissentient Vallenf. h. t. n. 6. Panorm. in d. c. 11. n. 6. & 7. & alii.

TITULUS XII.

De causa possessionis, & proprietatis.

SUPRA TIT. 10. n. 6. memoravimus, prius cognoscendum esse de possessione, quam proprietate. Nunc dicamus de ipsa causa possessionis & proprietatis.

Pars I.

De Possessione.

SUMMARIA.

1. Possessionis etymologia. 2. homonymia. 3. orig. 8. definitio. 8. usque 23. digestio. 23. Orig.
24. Ad Acquirendam possessionem requiritur apprehensio. 25. usque 31. Belvera. 31. usque 40. fiducia.
40. 41. Quo modo quasi possessio rerum corporalium paretur?
42. usque 48. quinam possessionis accipienda capaces sunt?
48. Res possibilis debet esse corporalis. 49. in commercio. 50. Et vacua à possessione alterius.